

مروری بر برخی رسم‌های عجیب و غریبی که دامنگیر زوج‌ها شده است

هشتگ جهیزیه، هشتگ تاج و باغ

هر روز که می‌گذرد، به چالش‌های آن اضافه می‌شود. در سال‌های اخیر، با توجه به گسترش و وسعت اینترنت و نفوذ شبکه‌های اجتماعی در میان مردم به‌ویژه قشر جوان، این رسم و رسوم شکل دیگری به خود گرفته است و گاهی آنقدر تجملات و موارد فرعی در زندگی جای اصل داستان را گرفته‌اند که به تنها مساله‌ای که در زندگی یک زوج جوان توجه نمی‌شود، روابط بین فردی و ارتباط زن و شوهر و تقویت این رابطه است.

سربه‌فلک کشیده‌ای که لرزه بر تن می‌اندازد. به سال‌ها قبل و زمان پدر و مادران مان که بر گردیم، زندگی‌ها ساده‌تر شکل می‌گرفت. زن و شوهر با یک تخته‌فروش و خرده‌وسایلی‌اندک زندگی‌شان را در اتاقی جمع و جور شروع می‌کردند و زندگی شیرینی کنار هم می‌ساختند. به مرور، با پیشرفت زندگی، روال زندگی تغییر کرد و رسم و رسوماتی وارد زندگی‌ها شد که نه تنها به بهتر شدن و بالا رفتن کیفیت آنها کمک نکرد، بلکه

دختر و پسر با هزار و یک آرزو و بعد از گذراندن مشکلات فراوان به هم می‌رسند و سر سفره عقد می‌نشینند و می‌شوند زن و شوهر. بلکه را که می‌گویند، دیگر باید پای خیلی چیزها بایستند. با خیلی از نامالیمات زندگی کنار بیایند و از خیلی رفتارها چشم‌پوشی کنند تا زندگی‌شان، همان چیزی شود که همیشه آرزویش را داشتند. این مراسم که تمام شود تازه اول دردسر خرید جهیزیه است و بازار پررنگ و لعاب وسایل و قیمت‌های

ندا اظهري

نفوذ شبکه‌های اجتماعی

گسترش اینترنت و نفوذ شبکه‌های اجتماعی را شاید به جرأت بتوان یکی از عوامل بروز تجملات و چشم و همچشمی‌ها در مراسم خواستگاری، بله‌برون، عقد و ازدواج دانست. اگر چرخه در سایت‌های اینترنتی و به‌ویژه شبکه‌های مجازی پر طرفدار بنزد، شاهد انتشار عکس‌های رنگ و لعاب‌داری خواهید بود که افراد در کنار به رخ کشیدن بخشی از زندگی خصوصی خود که ارتباطی با دیگران ندارد، تأثیری ناخودآگاه بر روان کاربران به جامی گذارد که آنها را انسان‌هایی تجملاتی و مدگرایار می‌آورد.

در اینستاگرام به عنوان یک شبکه‌ک فراگیر اجتماعی، اگر با هشتگ جهیزیه، ازدواج، عروسی، نوعروس یا جهیزیه جست‌وجو کنید، به صفحات متعددی برخورد می‌کنید که تصاویری از جهیزیه زوج‌های مختلف را به تصویر کشیده‌اند. صفحات آنها را که نگاه می‌کنید، چیزی جز تجملی‌گرایی به چشم نمی‌خورد. وسایل رنگارنگی که در خانه‌های تازه عروس و دامادها جا خوش کرده و هر روز بر تعداد آنها افزوده می‌شود و تنها ظاهر یک زندگی پرزرق و برق را پیش چشم کاربران با قدرت مالی و فرهنگ‌های متفاوت نمایش می‌دهد و نتیجه آن ایجاد توقعات پوچ و واهی از خریده‌های سرسام‌آور و وسایلی برای جهیزیه به عروس خانم‌هاست که در نهایت بسیاری از آنها نقش دکور را در خانه ایفا می‌کنند و عملاً کاربردی هم نبوده و مستلزم صرف هزینه‌های گزافند.

یکی از مواردی که در دل همین صفحات مجازی نظر کاربران را جلب می‌کند و در انتها به تغییر الگوی ذهنی افراد در خرید منجر می‌شود، حجم بالای اجناسی است که در تصاویر به عنوان وسایل عروس و داماد به نمایش می‌گذارند. به عنوان مثال، یکی از پست‌ها را که باز می‌کنید، با تصاویر خانه یکی از عروس خانم‌ها از یکی از شهرهای ایران روبه‌رو می‌شوید. تک‌تک تصاویر وسایل لوکسی است که هزینه بالایی برای خرید آنها پرداخت شده است. ناگهان به عکسی می‌رسید که داخل سرویس سرویس بهداشتی را به تصویر کشیده است که حجم بالایی از انواع مواد شوینده به شکل و تزئینی خاص روی زمین چیده شده‌اند. انواع پودرها و مایعات شوینده، مسواک و خمیر دندان‌های متعدد، وسایل اصلاح و... که اگر یک حساب سرانگشتی داشته باشید، این مقدار وسایل برای خانواده‌ای چند نفره کفایت می‌کند؛ این در حالی است که این وسایل تنها برای یک عروس و داماد خریداری شده است. علاوه بر این، گاهی تزئینات و مدل‌هایی که وسایل داخل خانه یا حتی سرویس بهداشتی را نشان می‌دهد هم جای تأمل دارد و به مرور به رسم و رسومی تبدیل می‌شود که منشأی برای آن نمی‌توان یافت.

رسوماتي که رنگ باخته‌اند

شما هم حتماً با رسم و رسومی چون مراسم خواستگاری، بله‌برون،

عقد و جهاز برون آشنا هستید. رسومی که از دیرباز در فرهنگ ما ایرانی‌ها وجود داشته و هر روز پررنگ‌تر از روز قبل بر گزار می‌شوند. اما چشم و همچشمی‌هایی که از دل فضای مجازی سر بر می‌آورد، آتشی شده که به جان همین رسم و رسومات زیبای ایرانی افتاده و از آنها غولی ساخته که در بسیاری از موارد جز صرف هزینه‌های بالا، چشم و همچشمی و اختلاف چیز دیگری عاید خانواده‌ها نمی‌شود.

از خرید دسته‌گل‌های چند میلیونی برای مراسم خواستگاری گرفته تا برگزاری جشن‌های مفصل در مراسم بله‌برون، عقده‌های آنجنانسی و جهاز برون‌هایی که قصه خودشان را دارند، سنت‌هایی است که امروزه رنگ واقعی خود را باخته و تنها به سنت‌هایی برای کور کردن چشم اطرافیان و پز دادن جلوی اقوام تبدیل شده است.

سال‌ها پیش، خانواده داماد با خرید یک جعبه شیرینی و دسته‌گلی ساده به خواستگاری می‌رفت و مراسم در نهایت سادگی برگزار می‌شد. مراسم بله‌برون در آن سال‌ها متشکل بود از مراسم ساده‌ای که بین دو خانواده و با حضور بزرگ‌ترهای خانواده‌ها برگزار و قول و قرارهای عقد و عروسی در آن مطرح می‌شد اما امروزه این مراسم و هزینه‌ها و جشن‌هایی که برای آن گرفته می‌شود، چیزی کمتر از یک مراسم عقدکنان ندارد و هزینه‌های سنگینی را به خانواده‌ها تحمیل می‌کند. از آن که بگذریم، به مراسم عقدکنان می‌رسیم که به عقیده برخی خانواده‌ها حتماً باید در تالار یا باغی مجلل و با حضور مهمانان زیادی برگزار شود. جهاز برون هم از جمله سنت‌هایی است که از دیرباز بین خانواده‌ها رسم بوده و عده‌ای از اعضای خانواده دو طرف هم برای آن دعوت می‌شوند. این یکی از مراسمی است که همیشه حرف و حدیث‌های خاص خودش را به همراه داشته و در بسیاری از موارد نکاتی از سوی دو خانواده مطرح می‌شود که موجب ناراحتی طرفین شده و ریشه بسیاری از اختلافات زوجین، عروس و مادر شوهر و داماد می‌شود که در سال‌های اخیر با گسترده شدن حجم وسایلی که برای جهیزیه تهیه می‌شود، این موارد بیشتر می‌شود.

